

Het andere geslacht

(The Opposite Sex)

Komedie in twee bedrijven

door

DAVID TRISTRAM

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET ANDERE GESLACHT - THE OPPOSITE SEKS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DAVID TRISTRAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1991 by David Tristram
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MARK

VICKY

JUDITH

ERIC

De acteurs kunnen zich ontwikkelen tot geloofwaardige, ronde karakters, en met dit realisme komt de komedie het beste tot zijn recht. Vermijd de verleiding om overdreven stereotype karakters neer te zetten. Het publiek moet de mogelijkheid houden om voor elk personage een zekere sympathie op te brengen - zelfs voor de lastige en agressieve Eric.

OPMERKING BETREFFENDE KRACHTTERMEN:

De krachttermen in dit stuk zijn bedoeld voor het komische of realistische effect. Ze zijn niet aanstootgevend bedoeld, en als ze in dat licht worden gezien, doen ze dat ook niet.

Uiteraard weet u zelf het beste wat geschikt is voor uw publiek en kunt u uiteraard sommige woorden of zinsneden verzachten of weglaten. Het is ook mogelijk dat een kleurrijke plaatselijke uitdrukking de spijker beter op de kop slaat en daarmee het komische of realistische effect vergroot.

EERSTE BEDRIJF

Eerste Scène

Een thuiskomst en een reünie

Een woonkamer. Het is vroeg in de avond. Mark, een goedgeklede zakenman, komt op. Hij ziet er vermoeid uit. Hij laat zijn sleutels op het tafeltje naast de deur vallen en neemt vluchtig de post door die op het tafeltje ligt. Vanachter het gesloten keukenluik horen we de stem van Vicky, de vrouw van Mark.

VICKY: Mark?

MARK: Mmm?

VICKY: Ben jij dat, Mark?

MARK: *(kijkt in de spiegel op de schoorsteenmantel)* Ja, ik ben het.

VICKY: Oh, mooi. Het eten is klaar. Wil je al eten?

MARK: Eh, ja, da's goed. *(het luik gaat open. Er wordt een bord de kamer in geslingerd. Het zeilt vlak langs Mark heen en overal ligt patat en vis. Vicky komt op met toegeknepen ogen en haar armen in de zij, klaar voor de strijd. De ruzie die volgt is hevig en intens)*

VICKY: En?

MARK: Dat weet ik niet. Ik heb het nog niet geproefd.

VICKY: Waar heb je uitgehangen?

MARK: Ik heb toch gezegd dat het iets later kon worden.

VICKY: Iets later? Het is verdomme vijf over half tien, Mark!

MARK: Ik moest nog iets bespreken met een klant.

VICKY: Wat? Waarom er voor Jos geen grindbak is in Monaco?

MARK: Ik ben met hem nog een drankje wezen drinken.

VICKY: Hem?

MARK: Oké, met haar.

VICKY: Een drankje?

MARK: Nou, een paar drankjes dan.

VICKY: En even langs de Chinees geweest.

MARK: Ja, oké - we zijn ook even naar de Chinees geweest! *(hij denkt even na)* Hoe weet je dat van de Chinees?

VICKY: Ik kan ook ruiken, Mark.

MARK: Mijn adem?

VICKY: Of dat, of Mao heeft er een scheet in gelaten.

MARK: *(loopt richting de keuken)* Jezus, ik ben met een bloedhond getrouwd.

VICKY: *(volgt hem de keuken in)* In tegendeel, Mark, een bloedhond

was al op tien meter afstand onderuit gegaan van de stank. Ik ben alleen maar een beetje misselijk.

MARK: *(komt terug uit de keuken met een glas water)* Dan zijn we het daar ten minste over eens.

VICKY: Wil je niet mijn kant op ademen, Mark. *(Mark blaast overdreven haar kant op en loopt richting de gang)* Waar denk jij dat je heen gaat? Heb niet het gore lef om weg te lopen als ik tegen je probeer te schreeuwen!

MARK: Ik wil alleen maar even boven iets anders aantrekken.

VICKY: Het is kennelijk niet in je opgekomen om even te weten dat je wat later zou komen?

MARK: Natuurlijk wel. Daarom ben ik hier. *(hapt in een patatje dat hij van de grond opraapt)* Lekker.

VICKY: Ben je dronken?

MARK: Dat weet ik niet. Dat moet je vragen als ik nuchter ben.

VICKY: Ik werd gek van ongerustheid.

MARK: Alleen daarvan? *(Vicky hoort de laatste opmerking niet en schraapt kwaad het eten van de grond. Ze raapt ook een armzalig vissenstaartje op en probeert de haren van het vloerkleed eraf te vegen)*

VICKY: Weet je wel dat ik op het punt stond om de politie te bellen. Ik dacht dat je een ongeluk had gehad.

MARK: Dat klopt ook. Ik heb het maar net overleefd.

VICKY: *(even weet ze niet of ze kwaad moet zijn)* Wat? *(bezorgd)* Wat is gebeurd?

MARK: *(gemaakt serieus)* Het was vreselijk. Ik werd bijna geraakt door een vliegend bord. *(langzaam propt Vicky de vis in zijn mond. Mark ondergaat kalm zijn straf en likt de restjes rond zijn mond weg)* Heb je er peper bij? *(Vicky loopt kwaad richting de keuken)* Ze is toevallig wel de directeur van onze grootste account. Ik kon niet gewoon...

VICKY: *(keert zich om)* Gewoon wat? Tegen haar zeggen dat je thuis een vrouw hebt die op je wacht?

MARK: Vanavond slaapt ze in het Metropole Hotel. Ze had gewoon geen zin om alleen te eten.

VICKY: Dus bood jij je natuurlijk aan als vrijwilliger?

MARK: *(kwaad)* Ik ben de Account Manager, Vicky! Het is mijn werk! *(Vicky komt terug en gaat verder met het bij elkaar rapen van het rondgeslingerde eten wat zij terug op het bord legt. Even is er een stemmige stilte)*

VICKY: Hoe is ze?

MARK: Wie?

VICKY: Die klant van je?

MARK: Julie? Wel aardig.

VICKY: Vind je haar leuk?

MARK: Doe niet zo raar.

VICKY: Nou?

MARK: Ze is getrouwd.

VICKY: Vind je haar leuk?

MARK: Ja!

VICKY: Fantastisch! *(ze gooit het bord weer op de grond)* Het is weer absoluut fantastisch!

MARK: Vind jij Robert Redford leuk?

VICKY: Dat is iets heel anders.

MARK: Nee, niet waar, dat is precies hetzelfde.

VICKY: Robert Redford heeft me nog nooit meegevraagd naar de Chinees.

MARK: En stel dat hij dat wel zou doen?

VICKY: Dan zou ik nee zeggen.

MARK: Omdat je getrouwd bent?

VICKY: Omdat ik niet van Chinees houd.

MARK: Maar hij zou je wel helemaal af mogen lebben?

VICKY: Absoluut.

MARK: Aha!

VICKY: Kijk - dat tussen mij en Robert is louter fantasie.

MARK: En dat tussen mij en Julie is louter werk!

VICKY: Is dat zo?

MARK: Natuurlijk is dat zo. Ze is verdomme een klant. Ik ben een zakenman. Ik ben veel te professioneel om mij te laten beïnvloeden door zoiets onbelangrijke als... het mooiste paar borsten dat ik ooit heb gezien.

VICKY: Jij weet nooit wanneer je moet stoppen, hè?

MARK: Dat meende ik. Je zou ze moeten zien.

VICKY: Jouw klant en haar borsten interesseren mij niets, Mark. Help me liever om deze troep op te ruimen.

MARK: Doe geen moeite. Geef me maar een mes en een vork dan eet ik wel van de grond.

VICKY: Je raapt het op, want ik verwacht bezoek.

MARK: Wie?

VICKY: Dat maakt niet uit wie!

MARK: Oh. Een verrassing. Wat spannend.

VICKY: Aangezien jij nooit tijd hebt om mij mee uit te nemen, moet ik zelf maar voor wat afleiding zorgen.

MARK: Volkomen gelijk. Dus wat krijgen we vanavond? Komt Robert

Redford ons verblijden met een bezoekje samen met Ronnie Macaroni?

VICKY: *(boos)* Als je het per se wilt weten! *(zachter)* Als je het per se moet weten... Ik verwacht... de Avondconsulente.

MARK: *(sarcastisch, zwelgt in het feit dat Vicky zich geneert)* De Avondconsulente! Sorry. Als ik had geweten dat de Avondconsulente zou komen, had ik wel wat meer respect getoond.

VICKY: Ik heb een klote dag achter de rug, Mark. Ik heb geen zin in jouw gedoe.

MARK: Mag het zo, of is het black tie vanavond.

VICKY: *(zwaait dreigend met een vork)* Nog één woord en ik ram deze vork in je... *(ze wordt onderbroken door de deurbel)*

MARK: Avon aan de deur.

VICKY: Heb niet het lef om mij voor gek te zetten...

MARK: Maak je vooral geen zorgen. Ik kan de spanning niet meer aan. Ik ga naar de wc. *(Mark gaat af. Vicky schraapt opnieuw de etensresten bij elkaar op het bord en schuift het bord door het keukenluik. Ze kijkt even in de spiegel boven de haard of zij er toonbaar uitziet en gaat af om open te doen)*

JUDITH: *(komt op samen met Vicky)* Sorry dat ik zo laat ben. Ik was een beetje verdwaald.

VICKY: Dat geeft toch niet. Wat is er met de andere dame gebeurd? Met eh...

JUDITH: Mary. Mary heeft de griep. Ik val een weekje voor haar in. Ik ben Judith.

VICKY: Vicky. *(ze geven elkaar een hand)* Ga zitten. Ik zal niet te veel van je tijd in beslag nemen. Ik weet precies wat ik hebben wil. *(Vicky verdwijnt de keuken in. Terwijl Judith gaat zitten, ziet ze een patatje op de grond liggen. Ze raapt het op voor nadere inspectie. Vervolgens, na ongemakkelijk op haar stoel heen en weer te hebben geschoven, haalt zij nog een geplet patatje onder haar zitvlak vandaan. Vicky komt op met een vel papier op het moment dat Judith met een fronsende blik haar vondsten bekijkt)* Kijk, hier heb ik het al... oh. *(pakt de patatjes af)* Excuses voor mijn man. Hij klievert nogal met zijn eten. *(ze overhandigt Judith de lijst)* Alsjeblieft, ik heb het al uitgeschreven.

JUDITH: Dankjewel.

VICKY: *(legt de patatjes weg door het keukenluik)* Heb je zin in thee?

JUDITH: Oh, eh...

VICKY: Vast wel. Ik zet even water op.

JUDITH: Nou, graag. Ik zal onderhand je lijst vergelijken met de nieuwe catalogus.

VICKY: Prima. (*Vicky gaat af naar de keuken. Mark komt op. Hij laat zich onmiddellijk in een leunstoel vallen en verdwijnt achter een krant en negeert Judith volkomen, Voor Judith is Mark echter totaal niet onopgemerkt gebleven. Even staart zij hem ongelovig aan, dan, bang dat Mark haar zal zien als hij de krant laat zakken om de pagina om te slaan, doet zij een gekunstelde poging om haar eigen gezicht achter de kleine catalogus te verbergen. Mark voelt de plotselinge beweging aan en laat nu inderdaad zijn krant zakken en staart onderzoekend naar de persoon achter de catalogus. Als hij Vicky hoort terugkomen, zet hij het spelletje verstopperij voort door zelf weer achter zijn krant weg te duiken*) De thee is zo klaar. Alles goed hier?

JUDITH: (*laat zenuwachtig de catalogus zakken*) Ja, prima.

VICKY: Mooi. Dat ding dat tussen de krant en de stoel in hangt, is mijn man trouwens. Mark, heb je ons bezoek al gedag gezegd?

MARK: (*geforceerd, vanachter de krant*) Dag, bezoek.

JUDITH: Hallo.

VICKY: Let maar niet op hem. Hij schaamt zich vast dat je zijn patat hebt gevonden. (*Judith geeft een zenuwachtig lachje ten beste en verdwijnt daarna weer achter haar catalogus. Vicky kijkt licht bevreemd*) Nou, eh... Ik zal even thee zetten. (*Vicky gaat af. De twee dappere strijders die achterblijven, zetten hun stiekeme ritueel voort. Uiteindelijk, weliswaar nog altijd verscholen, verbreekt Mark de stilte*)

MARK: Jij bent het, hè?

JUDITH: (*verscholen*) Ja. (*Mark laat langzaam zijn krant zakken. Judith laat haar catalogus zakken*)

MARK: O, Christus, je bent het echt.

JUDITH: Dag, Mark.

MARK: Dit geloof ik niet.

JUDITH: Ik ook niet.

MARK: (*staat op*) Sta eens op. Laat me eens kijken hoe je eruit ziet. (*Judith komt langzaam overeind*) Je ziet er fantastisch uit.

JUDITH: Dank je. Jij ook trouwens. Je bent in pak.

MARK: Ja.

JUDITH: En je hebt je haar laten knippen.

MARK: Ja. Wel vaker. Ik kan nog steeds niet geloven dat jij het *bent*. (*komt dichterbij*) Ik eh... ik denk nog steeds aan je.

JUDITH: Niet doen, Mark.

MARK: Dagelijks. Ik heb je nooit kunnen vergeten.

JUDITH: Mark, in...

MARK: Wat?

JUDITH: Ach, laat maar.

MARK: Kom op, zeg het.

JUDITH: Het maakt niet uit.

MARK: Voor mij wel. Alsjeblieft.

JUDITH: Oké dan. In je mondhoek zit nog een stukje vis. *(uit de keuken klinkt het rammelen van theekopjes en ze duiken snel terug in hun stoel. Vicky komt op met een dienblad. Mark, gek van frustratie, duikt terug achter zijn krant. Judith zoekt opnieuw haar toevlucht achter haar catalogus)*

VICKY: Ziezo! *(ze zet het blad op het bijzettafeltje naast Judith)* Hoe heb je hem het liefste?

JUDITH: *(onzeker)* Eh?

VICKY: De thee. Wil je er iets in?

JUDITH: Oh, twee suiker graag. En melk.

VICKY: *(kortaf)* Mark, wil je ook een kopje, schat?

MARK: *(even kortaf)* Nee.

VICKY: Nee, wat?

MARK: Nee, Vicky, ik wil geen kopje, schat.

VICKY: *(tegen Judith)* Maar beter ook. Hij zou het toch overal knoeien.

JUDITH: Eh, jullie wonen leuk hier. Een erg gezellig huis.

VICKY: Dank je wel. En jij - woon je hier ook in de buurt? *(benieuwd naar het antwoord tuurt Mark over de rand van de krant)*

JUDITH: *(zich bewust van Mark)* Oh, nee hoor, een aardig eindje verderop. Ik kom niet uit deze buurt. *(Mark voelt zich tegengewerkt en duikt terug achter zijn krant)*

VICKY: Nee? Evengoed vind ik het fijn dat je kon komen. Ik had anders ook wel willen wachten tot Mary beter was, hoor.

JUDITH: Ach, het is geen moeite. *(naarstig op zoek naar onschuldige gespreksstof)* Leuke kopjes trouwens.

VICKY: *(licht verward, aangezien de kopjes niet meer dan doodgewone mokken zijn)* Dankjewel.

JUDITH: Xenos.

VICKY: Texaco.

JUDITH: Oh. *(stilte)* Mooi vloerkleed.

VICKY: Eh, ja, dank je.

JUDITH: Erg mooi.

VICKY: Het kan ermee door. *(weer een ongemakkelijke stilte en dan beginnen Vicky en Judith tegelijkertijd te praten)* Dus, hoe lang ben je al...

JUDITH: Is het met... oh sorry.

VICKY: Nee, jij eerst.

JUDITH: Is het met een onderkleed?

VICKY: Wat?

JUDITH: Het vloerkleed - is het met een onderkleed?

VICKY: Eh, ja.

JUDITH: Van dat rubberachtige spul zeker?

VICKY: Ik denk het wel.

JUDITH: *(met zelfvertrouwen)* Dat is het beste soort. Wat zei jij?

VICKY: Oh, ik vroeg me af hoe lang je al een Avondconsulente bent.

JUDITH: Eind deze maand is het drieënhalve maand.

VICKY: Zo.

JUDITH: Kijk nou, wat vliegt de tijd. Bedankt voor de thee. Ik ga maar weer eens.

VICKY: *(lijkt opgelucht dat het extreem oppervlakkige gesprek voorbij is)* Oké, ik zal je even uitlaten. *(Mark heeft plotseling interesse en komt overeind uit zijn stoel)*

MARK: Ga je al?

JUDITH: Ja. Mijn man zal zich wel afvragen waar ik blijf.

MARK: Hoezo?

VICKY: Sommige mannen maken zich zorgen om hun vrouw, Mark - hoewel ik weet dat het voor jou een volslagen vreemd idee is.

MARK: Het enige wat voor mij volslagen vreemd is, lieverd, is de inhoud van jouw hoofd.

VICKY: *(met een wrange glimlach naar Judith)* Is hij niet lief.

JUDITH: *(opgelaten)* Ik eh... Ik zorg dat Mary over een week of zo de spullen komt langsbrengen, mits dat uitkomt.

VICKY: Ja, natuurlijk.

JUDITH: Goed dan. Ik eh... we komen elkaar vast wel weer eens tegen. Bedankt voor de gastvrijheid.

VICKY: Ja, jij ook bedankt.

JUDITH: Nou, tot ziens dan maar. *(Mark heeft onderhand rondjes gelopen als een tijger in een kooi. Als Judith bijna de deur uit is, slaat hij wanhopig toe)*

MARK: Kom een keer eten!

VICKY: Wat?

MARK: Ik eh... Ik dacht, misschien is het leuk als de Avondconsulente en haar man een keer komen eten... deze week... morgenavond misschien.

VICKY: *(met een sullige glimlach komt ze naast hem staan)* Gaat het met je?

MARK: Hallo, jij loopt altijd te klagen dat ik nooit thuis ben. Dit is de ideale gelegenheid. Zaterdagavond. Dineetje. Niks meer aan doen.

VICKY: Je hebt kennelijk nog meer gedronken dan ik dacht.

MARK: Ik ben niet dronken! *(richt zich tot Judith, die niet op haar gemak bij de deur is blijven dralen)* Het lijkt je toch leuk om te komen eten, eh... Avondconsulente?

VICKY: Ze heeft een naam, Mark.

MARK: Sorry, Julie was het toch?

JUDITH: Judith.

MARK: *(als een kip zonder kop)* Precies, Judith. Het is namelijk zo, Judith, dat mijn vrouw vindt dat wij te weinig tijd besteden aan vrienden en dingen samen doen, dus, aangezien jullie goed met elkaar kunnen opschieten, leek het me leuk voor haar als jij en je man - hoe heet hij trouwens?

JUDITH: Eric.

MARK: Eric! Het lijkt me een leuke kerel - ik weet zeker dat we het prima met elkaar kunnen vinden. We eten wat, dan nemen we een glaasje cognac en dan steken Eric en ik een sigaar op, terwijl jij en Vicky over mascara babbelen. Is acht uur een mooie tijd? *(een stilte waarin Vicky en Judith elkaar met stomheid geslagen aankijken)*

VICKY: *(loopt richting de telefoon)* Ik ga een dokter bellen.

MARK: Ik mankeer niks. Wat heb ik nou weer verkeerd gedaan?

VICKY: Je hebt niets verkeerd gedaan. Je bent erg vriendelijk en sociaal. Dat is het probleem. Zo ben jij niet. Een of ander buitenaards wezen heeft de macht over jouw geest overgenomen.

MARK: Nou, laat maar zitten dan. Als je het geen leuk idee vindt, laten we het gewoon zitten. *(Vicky wil Judith naar de deur brengen)* Het leek me wel eens leuk voor de verandering. Het is jaren geleden dat iemand bij ons kwam eten. En jij kan fantastisch koken. *(deze laatste opmerking treft zijn doel. Vicky is net naar de gang verdwenen. Na een paar tellen komt zij terug, gevolgd door Judith. Vicky kijkt sprakeloos)*

VICKY: *(stiekem gevleid)* Meen je dat?

MARK: Natuurlijk meen ik dat. Jij maakt van die... hoe heet het? Je weet wel - als je de poten van een koe zaagt en ze in bladerdeeg stopt.

VICKY: Wellington pastei.

MARK: Precies. Wellington pastei. Dat vind je vast heerlijk, Judith.

JUDITH: Ik ben vegetariër.

MARK: Helemaal niet.

VICKY: Ik denk dat Judith zelf wel weet of ze vegetariër is.

MARK: Je bedoelt dat je geen vlees eet.

VICKY: Gewoonlijk is dat de definitie van een vegetariër. Of Judith moet een nieuwe definitie hebben bedacht.

JUDITH: Nee.

MARK: Maar... jij... je ziet er niet uit als een vegetariër.

VICKY: En hoe zien vegetariërs er dan precies uit?

MARK: Die lopen op sandalen. Die hebben baarden en zo. En ze lopen de hele dag van die blije liedjes te zingen.

VICKY: Kom op, Mark - zeg eens eerlijk. Ik ben tenslotte je vrouw. Gebruik je drugs?

MARK: Maar... hoe lang ben je dan al vegetariër?

JUDITH: Een jaar of vijf.

VICKY: Misschien is ze er nog niet aan toegekomen om een baard te laten staan.

JUDITH: *(voelt aan dat Mark gered moet worden, voordat hij verdrinkt in zijn eigen woorden)* Eh, ik zal het er met Eric over hebben. Ik weet zeker dat hij het ook leuk vindt om te komen - mits het voor jou geen bezwaar is natuurlijk, Vicky.

VICKY: Nee. Nee, natuurlijk niet. Ik hoop alleen dat Mark het zich herinnert als hij weer nuchter is.

MARK: Morgenavond dan. Acht uur.

JUDITH: *(tegen Vicky)* Ik heb je nummer. Zal ik je morgen even bellen?

VICKY: Dat is prima. *(gaat bij Mark vandaan opnieuw richting de voordeur)* Het lijkt me erg leuk als jullie op bezoek komen. Toen ik met Mark trouwde, ben ik al mijn vrienden kwijtgeraakt.

JUDITH: Ik ben bang dat we allebei vegetariër zijn.

VICKY: Ik verzin wel wat lekkers.

JUDITH: Nou, ik bel je morgen. Eh, prettige avond, meneer Baker.

MARK: Prettige avond. Tot morgen. *(voordat zij afgaat, werpt Judith Mark nog een dodelijke blik toe. We horen de buitendeur dichtgaan en Vicky komt met de armen over elkaar terug de kamer in, net op het moment waarop Mark van blijdschap zijn vuist in de lucht slaat als een voetballer die het winnende doelpunt heeft gemaakt. Zonder enige overtuigingskracht gaat zijn armbeweging over in uitrekken met een begeleidende gaap)* Goed, ik ga douchen. Ik zie je straks. *(Mark gaat af. Vicky schudt bedenkelijk haar hoofd als de lichten doven)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto